

El PSOE balear canvia

El PSIB-PSOE comença a reestructurar-se, amb vista al seu congrés, convocat per a l'estiu vinent, però ho fa també per afrontar l'oposició al PP pensant ja en les eleccions autonòmiques de l'any 2007. Un canvi marcat per l'ascensió de Joana Barceló, presidenta del Consell menorquí.

El consell polític del PSOE Balear, celebrat el dissabte dia 3 d'abril, i la reorganització del grup parlamentari, reunit el dia 6, són les passes inicials cap a la reorientació general dels socialistes, la qual s'haurà de confirmar en el pròxim congrés, que probablement s'avançarà. En efecte, podria ser que la direcció de Madrid, després del congrés federal que se celebrarà a començament de juliol, obligui a accelerar tots els congressos regionals. El del PSIB-PSOE podria fer-se, així, abans de les vacances d'agost. Si no, tampoc no serà molt més posterior. El setembre, segurament. En qualsevol cas, la premsa és la norma. La cúpula socialista vol que en la *rentrée* de setembre el partit estigui ja preparat per a treballar en la nova situació i adaptar-se perfectament a les necessitats del Govern de Zapatero. Tant en el Congrés com en tots els parlaments autonòmics.

Barceló. L'ascensió de la presidenta del Consell menorquí, Joana Barceló, a més altes responsabilitats era cantada. Així ha estat. Des del passat dia 6 és la màxima responsable del grup parlamentari socialista a la Cambra balear.

Després del desastre electoral del 25 de maig, la menorquina ha anat prenent més i més força en el si del PSOE illenc. Sempre havia inspirat un profund respecte entre els seus companys. Quan prenia la paraula, en els consells polítics, es feia el silenci i tothom se l'escoltava. Era de les poques, si no l'única, de les veus que s'oposaven a algunes de les línies mestres de l'època de Francesc

Antich al capdavant del Govern. Per exemple, l'ecotaxa. Tot i les divergències, sempre va mantenir un escrupolós respecte a la jerarquia. Fins i tot quan l'únic menorquí que era membre de l'executiu d'Antich fou destituït –setembre 2001– i la fàctica i tradicional quota menorquina al Govern deixava d'existir. Amb la derrota electoral, el paper de Barceló es va veure catapultat i l'antic respecte s'ha anat convertint en anhel que accepti més responsabilitats.

Tres raons l'avalen, a banda de les virtuts polítics personals. D'una banda, el seu pes polític, ja que és l'única referència de poder institucional socialista a les Illes. En segon lloc, perquè és molt valorada per la cúpula socialista de Madrid en general i per Zapatero en particular; com a exemple: cada cop que el secretari general ha estat a Balears, ella l'acompanya. Com a tercera raó, i com a conseqüència de les anteriors, perquè per a les federacions locals menys entusiastes de la direcció oficial durant els anys del Pacte de Progrés –entre d'altres, les poderoses de Palma i Calvià a Mallorca i, en part també, l'eivissenca– Barceló ha esdevingut sinònim de fortalesa política i punt de consens per evitar enfrontaments.

Aquest últim aspecte es va veure l'octubre de 2003, quan la crisi a Palma –per disputes internes entre dirigents locals i Antich– es va resoldre amb la suspensió de l'agrupació i la creació d'una direcció provisional, fins al congrés, imposada per l'executiva balear: Barceló en fa part destacada, tot i ser menorquina i quan reglamentàriament no tendria per

JOAN CELIÀ

Francesc Antich, secretari general del PSOE balear i nou diputat al Congrés espanyol, i Joana Barceló, presidenta del Consell de Menorca i des d'ara la màxima responsable del grup parlamentari socialista illenc, es consoliden com els dos referents principals al sí del PSIB.

què haver-ne format part: els crítics a Antich l'acceptaren encantats

Aquest procés de projecció política cap al conjunt balear socialista de Barceló va fer una passa molt significativa i de gran calat el dia 6, quan va ser elegida presidenta del grup parlamentari de la Cambra balear. Aquest càrrec no existia abans, la qual cosa ja dóna idea de la importància que té. I no és cap càrrec honorífic. Al contrari: s'ocuparà de la direcció i coordinació de totes les tasques del grup. Això vol dir, en la pràctica, que és la màxima responsable de fer oposició al PP. La persona que conduirà la tasca política més important del PSOE a Balears durant els pròxims anys serà, per tant, Joana Barceló.

Per evitar que es puguin fer lectures en clau de divergències internes es va decidir que la portaveu seria la dirigent mallorquina Francina Armengol, per substituir Francesc Antich, atès que aquest ja

Encara està per veure quin paper tindrà Joana Barceló en el pròxim congrés del PSIB. Però ningú no dubta que serà important

és diputat a Madrid. Tradicionalment el portaveu era el màxim responsable parlamentari. Ara ho serà Barceló i no Armengol. En principi semblava que seria el portaveu Francesc Quetglas, que actuava com a tal des de la marxa d'Antich, però finalment no serà així. Tot fa pensar que Quetglas podria anar en les llistes de les eleccions europees. Armengol representa l'ànima més autoctonista del socialisme illenc, reduït ara a la part forana de Mallorca. Amb l'elevació per sobre d'ella de Barceló el missatge sembla clar: sintonia absoluta amb Madrid i

noves formes. Ja es veurà, d'altra banda, quin paper tindrà Barceló en el pròxim congrés. Però ningú no dubta que serà ben important. De rumors, n'hi ha molts. Oficialment, res. Hi ha una mena de pacte de silenci o, com a mínim, de tranquil·lització de portes enfora. Sobretot des del 14-M. Ningú no vol donar sensació de brega interna. Tot i que els moviments de fons hi són. Ara bé, tot indica que es farà cas a Madrid, que vol pau i acord. El qual podria passar per un pacte general que, segueixi Antich de secretari general o no, enfortís molt l'a-

Els segells de la presidència d'Antich -l'autoctonisme polític o l'aposta pública pel catalanisme- s'hauran de matisar molt. De fet, ja ha estat així

parell del partit, en el qual Barceló tendria un pes més que considerable.

El nou PSOE. Immediatament després del congrés, és a dir, a partir del curs polític que s'iniciarà el setembre vinent, els socialistes illencs hauran de demostrar quina és la seva opció estratègica tant per fer oposició a la majoria absoluta del PP com per intentar vèncer els conservadors en les eleccions autonòmiques de 2007. L'objectiu és enfortir de tal manera la seva oferta que aconseguixin perdre el mínim possible de l'allau de vots que "l'efecte ZP" els va "regalar" el passat 14 de març.

Per les converses que aquest setmanari ha mantingut amb màxims dirigents socialistes illencs tot pinta que l'aposta es basarà en les sigles pròpies. Com mai. Les de PSOE. El vell segell d'Antich, "ser més PSIB que no PSOE", ha quedat

congelat. Ell mateix reconeixia en el consell polític del dissabte dia 3 d'abril que "mai com ara hi havia hagut sintonia entre Madrid i Balears" i que els socialistes illencs s'han d'ajustar als missatges bàsics de Zapatero. En especial, la política social, i molt més concretament la d'habitatge, que és un problema social de primer ordre a Balears. Extraoficialment, el mateix Antich reconeix que els segells de la seva presidència -entre d'altres, l'autoctonisme polític o l'aposta pública pel catalanisme- s'hauran de matisar molt en el futur immediat. De fet, ja ha estat així. Cap de les antigues idees-força no va aparèixer ni una sola vegada durant la campanya.

D'altra banda, tampoc no serà igual la relació amb PSM, EU i Els Verds -que formaren la coalició Progressistes-. Tant Antich com els altres dirigents, tot i no renunciar -en públic- als èxits que

va aconseguir el Pacte de Progrés, tenen clar que una fórmula com aquella no pot tornar a produir-se. Com deia un d'ells: "Pactes sí, però des de la nostra força." Aquesta és l'opinió majoritària que, a més, s'avé perfectament amb l'estratègia imposada per Zapatero i vista durant la campanya: la crida al vot útil que ha destrossat IU, i a Balears ha evitat el diputat de Progressistes. En aquest context, i pel que fa als pròxims tres anys, no és gens descartable -més aviat tot el contrari- que les relacions entre PSOE i Progressistes passin per més d'un moment de tensió. En qualsevol cas l'allunyament, en relació als temps del Pacte, és segur. L'aposta socialista és enfortir com mai les sigles pròpies per donar una oferta nítida a l'electorat: ZP i PSOE.

Llavors, els resultats decidiran, però qualsevol pacte que es pugui fer en el futur serà molt diferent al Pacte de Progrés, que difuminà el perfil propi del PSOE. La intenció socialista passa per acceptar i sobretot fer veure que les sigles PSOE són l'única alternativa possible al PP, i per això consideren que cal marcar molt el territori propi de tal manera que es visualitzi nítidament que es troben, d'una banda, enfront del PP i d'UM, i, de l'altra, que tenen una oferta clarament diferenciada, i molt més moderada, que la que representen PSM, EU i Els Verds.

Aquesta, amb tota probabilitat, serà l'estratègia que es decideixi en el pròxim congrés del, podríem dir, nou PSOE balear.

Miquel Payeras

La relació del PSOE amb PSM, EU i Els Verds tampoc serà com la que van mantenir durant els anys del Pacte de Progrés

Cines Babel
Cines Albatros CINES Babel

CLEOPATRA

de Eduardo Mignogna

Si presentes aquesta butlleta tindràs el següent preu especial:

Si ets subscriptor d'EL TEMPS:
4€ de dilluns a dijous
i 4,40€ cap de setmana
(cal acompanyar justificant de pagament)

Si ets lector d'EL TEMPS:
4€ de dilluns a dijous

Fra Lluís Colomer, 4 Acc. VALÈNCIA

